

GLASILO

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE AVTOTEHNA, n. sol. o., LJUBLJANA

LETO XI

Redna izdaja

Št. 1 januar 1985

311311

Srečno novo leto

■ prosti dnevi

□ prazniki v drugi republiki

DRŽAVNI PRAZNIKI

- 1. in 2. januar — novo leto
- 1. in 2. maj — praznik dela
- 4. julij — dan borca
- 29. in 30. nov. — dan republike

REPUBLIŠKI PRAZNIKI

Slovenija

- 27. IV. ustanovitev OF
- 22. VII. dan vstaje
- 1. XI. dan mrtvih

BiH in Hrvatska

- 27. VII. Dan ustanka

Črna gora

- 13. VII. Dan ustanka

Makedonija

- 2. VII. Ilinden
- 11. X. Dan ustanka

Srbija

- 7. VII. Dan ustanka

TERMINSKI KOLEDAR

JANUAR	FEBRUAR	MAREC	APRIL	MAJ	JUNIJ
T 1	P 1	P 1	P 1	S 1	S 1
S 2	S 2	S 2	T 2	Č 2	N 2
Č 3	N 3	N 3	S 3	P 3	P 3
P 4	P 4	P 4	Č 4	S 4	T 4
S 5	T 5	T 5	P 5	N 5	S 5
N 6	S 6	S 6	S 6	P 6	Č 6
P 7	Č 7	Č 7	N 7	T 7	P 7
T 8	P 8	P 8	P 8	S 8	S 8
S 9	S 9	S 9	T 9	Č 9	N 9
Č 10	N 10	N 10	S 10	P 10	P 10
P 11	P 11	P 11	Č 11	S 11	T 11
S 12	T 12	T 12	P 12	N 12	S 12
N 13	S 13	S 13	S 13	P 13	Č 13
P 14	Č 14	Č 14	N 14	T 14	P 14
T 15	P 15	P 15	P 15	S 15	S 15
S 16	S 16	S 16	T 16	Č 16	N 16
Č 17	N 17	N 17	S 17	P 17	P 17
P 18	P 18	P 18	Č 18	S 18	T 18
S 19	T 19	T 19	P 19	N 19	S 19
N 20	S 20	S 20	S 20	P 20	Č 20
P 21	Č 21	Č 21	N 21	T 21	P 21
T 22	P 22	P 22	P 22	S 22	S 22
S 23	S 23	S 23	T 23	Č 23	N 23
Č 24	N 24	N 24	S 24	P 24	P 24
P 25	P 25	P 25	Č 25	S 25	T 25
S 26	T 26	T 26	P 26	N 26	S 26
N 27	S 27	S 27	S 27	P 27	Č 27
P 28	Č 28	Č 28	N 28	T 28	P 28
T 29		P 29	P 29	S 29	S 29
S 30		S 30	T 30	Č 30	N 30
Č 31		N 31		P 31	
23	20	21	22	23	20
194	168	176	185	193	168

JULIJ	AVGUST	SEPTEM.	OKTOBER	NOVEM.	DECEMB.
P 1	Č 1	N 1	T 1	P 1	N 1
T 2	P 2	P 2	S 2	S 2	P 2
S 3	S 3	T 3	Č 3	N 3	T 3
Č 4	N 4	S 4	P 4	P 4	S 4
P 5	P 5	Č 5	S 5	T 5	Č 5
S 6	T 6	P 6	N 6	S 6	P 6
N 7	S 7	S 7	P 7	Č 7	S 7
P 8	Č 8	N 8	T 8	P 8	N 8
T 9	P 9	P 9	S 9	S 9	P 9
S 10	S 10	T 10	Č 10	N 10	T 10
Č 11	N 11	S 11	P 11	P 11	S 11
P 12	P 12	Č 12	S 12	T 12	Č 12
S 13	T 13	P 13	N 13	S 13	P 13
N 14	S 14	S 14	P 14	Č 14	S 14
P 15	Č 15	N 15	T 15	P 15	N 15
T 16	P 16	P 16	S 16	S 16	P 16
S 17	S 17	T 17	Č 17	N 17	T 17
Č 18	N 18	S 18	P 18	P 18	S 18
P 19	P 19	Č 19	S 19	T 19	Č 19
S 20	T 20	P 20	N 20	S 20	P 20
N 21	S 21	S 21	P 21	Č 21	S 21
P 22	Č 22	N 22	T 22	P 22	N 22
T 23	P 23	P 23	S 23	S 23	P 23
S 24	S 24	T 24	Č 24	N 24	T 24
Č 25	N 25	S 25	P 25	P 25	S 25
P 26	P 26	Č 26	S 26	T 26	Č 26
S 27	T 27	P 27	N 27	S 27	P 27
N 28	S 28	S 28	P 28	Č 28	S 28
P 29	Č 29	N 29	T 29	P 29	N 29
T 30	P 30	P 30	S 30	S 30	P 30
S 31	S 31		Č 31		T 31
23	22	21	23	21	22
193	185	176	193,5	176	185

999706740

V OBJEKTIVU MESECA

Poslednji pogled na kočo Snežinko

Sredi poletja je silovita eksplozija razrušila našo postojanko na Veliki planini. V nesreči so se težko poškodovali člani družine in prijatelji našega delavca Andreja Tominca. O tem ste kmalu po nesreči lahko prebrali v Jani. Ko pa sem se sam odpravil k Tominčevim, jih nisem našel doma. Bili so ravno na okrevanju v toplicah. A kot so povedali Andrejevi sodelavci, posebno Andrej, ki je bil od vseh najhujše opečen, zaradi izredno močne volje najhitreje okrevava. Ob novem letu mu želimo, da bi se kar najhitreje spet znašel v svojem delovnem okolju.

O usodi koče pa sem povprašal vodjo službe skupnih opravil DSSS Tomaža Petriča. O njeni usodi bomo seveda odločali vsi delavci, on je le nakazal nekaj možnosti, ki so tik pred izdajo že mnogo bolj konkretne, kot pa so bile v času najinega razgovora. Eno stanovanje v nastajajočem počitniškem naselju pod Koblo imamo že zagotovljeno, le odločiti se bomo še morali, denarja pa bo kot kaže dovolj tudi še za kaj drugega.

Kaj se je zgodilo s kočo ob eksploziji?

Hišo je ob eksploziji dvignilo za 15 do 20 cm. Pri tem se je razprla po vseh spojih. Stegne in inventar so ožgani, počil pa je tudi zbiralnik za vodo.

Po oceni zavarovalnice je poškodovanega 80 odst. vsega, kar smo imeli na Veliki planini. 20 odst. materiala pa bi se še dalo uporabiti pri obnovi koče.

In kako je vse to zaščiteno pred vremenskimi vplivi in pred krajo?

Ruševine koče pred poškodbami nismo zaščitili in jih tudi ne bomo. Improvizirana zaščita, na primer, da bi vse skupaj prekrili s polivinilom, ni mogoča, ker bi že prvi vihar vse skupaj odpihnil. Prava zaščita pa bi bila predraga in tudi ne bi bila smiselna. Les je impregniran in v eni zimi ne bo propadel. Vse premičnine pa smo spravili v drvarnico, ki je ostala nepoškodovana. Vrata v kočo smo zabili, kljub temu pa vstopiti ni problem. Seveda pa bi bil to že vlom.

In kaj je povzročilo nesrečo?

Na to ne morem odgovoriti, saj uradnih rezultatov raziskave o vzrokih nesreče še nismo dobili.

Kako pa se vam je uspelo dogovoriti z zavarovalnico?

Zavarovalnica bo Avtotehni povrnila 2.960.000 novih dinarjev, za sam objekt in 200.000 za inventar. Od tega je 2 milijona že nakazala, ostalo pa pričakujemo pred koncem leta.

S to nesrečo smo delavci Avtotehne izgubili edini trajni počitniški objekt, čeprav nas je zaradi lege tudi ta mnogo več stal, kot pa nam je prinašal koristi in so se v Avtotehni že večkrat pojavili predlogi, da bi kočo zamenjali za počitniško stanovanje. Zdaj pa bo nedvomno treba poiskati nadomestni objekt. Kakšne so možnosti zanj in za kakšnega si prizadevate?

Odločiti se bomo morali med več možnostmi. Ena je vsekakor popravilo koče, ki bi nas veljalo gotovo 4 milijone dinarjev. Če bi uporabili material, ki je po eksploziji še uporaben pa kakšen milijon manj, seveda pa bi šel prihranek na račun kvalitete. Druga možnost pa je prodaja objekta takega kot je, za kar bi verjetno iztržili okrog milijon in pol. Skupaj z zavarovalnino bi imeli torej približno štiri milijone in pol. S tem denarjem pa bi že lahko kupili garsonjero ali dve ob katerem od gorenjskih smučišč.

Jurij Črnič

DELAVCEM AT OB NOVEM LETU

KADROVSKA POLITIKA

Uresničljive želje dosegljivi cilji

Želje in cilji v 1985. letu so veliki in dosegljivi. Želimo si uspešno poslovno leto, želimo si zadovoljstva in uspeha pri delu ter sreče v zasebnem življenju, želimo si takšne osebne dohodke, da bi imeli čimmanj denarnih skrbi in obdržali vsaj sedanji način in navade življenja.

Želimo si ustvariti čvrste temelje za stalno in dolgoročno poslovno rast Avtotehne, s tem pa prispevati k ekonomski in družbeni trdnosti naše dežele.

Te želje lahko uresničimo v letu 1985 in naslednjih letih, če bomo izrabili znanje in delo vsakega in vseh članov našega kolektiva, pri tem pa zaupali v lastno sposobnost in moč in se zavedali, da smo svojega uspeha in sreče sami kovači. Veliko je še neurejenih reči in veliko trdega dela nas čaka, da uresničimo vse cilje, s skupnim delom to zmoremo, kar dokazujejo tudi rezultati letošnjega leta.

Zastavili smo osnovne smernice dela do 1990. leta, zasnovali smo plan za leto 1985, tekoče posle pa uspešno obvladujemo.

Vse to in še kaj daje našemu kolektivu upanje in zagotovilo za uspešno prihodnje poslovno leto.

Vsem sodelavcem želim v letu 1985 veliko delovnih uspehov ter sreče in zadovoljstva v zasebnem življenju.

Ljubljana, december 1984

Boris Perko

Storimo korak naprej

V predlogih sklepov 13. seje CK ZKJ o uresničevanju vodilne vloge ZKJ je opredeljena tudi kadrovska politika kot merilo uresničevanja ustrezne vloge ZKJ. Osnovna zadolžitev članov v OZD je uveljavljanje možnosti za razvoj in uveljavljanje ustreznih kadrov. Ti morajo za ekonomsko stabilizacijo dobiti priložnost, da se izkažejo z ustreznim znanjem in delom. To kvaliteto bomo izvajali tudi v Avtotehni, seveda na kritičen in demokratičen način. Upoštevali bomo ustrezno zaposlovanje novih delavcev, izobraževanje, štipendiranje, strokovnost na področju nagrajevanja, urejanje socialnih razmer, primerno obveščanje delavcev, samoupravno odločanje in ustrezno reševanje stanovanjskih problemov. To so strokovne osnove za uresničevanje ustrezne kadrovske politike v Avtotehni.

Če ocenjujemo dosedanje razmere in aktivnosti ne moremo mimo dejstva, da smo se v preteklosti preveč prilagajali trenutnim razmeram in potrebam posameznih TOZD v celotni kadrovski funkciji. Lahko ugotovimo, da se nam tako obravnavane razmere na mnogih področjih kadrovskih nalog maščujejo, ker nismo uveljavili srednjeročnih razvojnih ciljev kadrovske politike za potrebe ustreznega perspektivnega razvoja Avtotehne.

Vsa ta neskladja so nastajala v preteklosti zaradi trenutnih ali kratkoročnih reševanj potreb z motivom, da ima Avtotehna preveč zaposlenih in smo se z obstoječim kadrom hoteli ustrezno strokovno organizirati.

Sedanji čas in sprejete razvojne usmeritve Avtotehne so pokazale drugo sliko. Razvoj proizvodnje, uveljavitev na trgu, in izpolnitev postavljenih

ciljev in realizacija planov zahteva več ustrezno usposobljenih strokovnih delavcev na vseh področjih delovnega procesa. Rezultati so trenutno v preveliki meri odvisni od idej in sposobnosti vodilnega kadra.

Realizacija ciljev in usmeritve Avtotehne je odvisna predvsem od strokovne in organizacijske sposobnosti reševanja posameznih nalog vseh nas na svojem področju dela.

Iz navedenih razlogov in potreb Avtotehne izstopajo merila in kriteriji kadrovske politike iz predlogov sklepov 13. seje CK ZKJ. Potrebna je strokovna usposobljenost, zavzetost, samostojnost in moralne politične kvalitete pri realizaciji ciljev iz sprejete razvojne usmeritve Avtotehne. Pri tem ne smemo pozabiti dosedanje z delom dokazane strokovne kvalitete naših delavcev.

Srečo Ivanič

Ob izgubi moje mame se zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem za darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.

JANA KOVAČEVIČ

Ing. Šestan, kdaj ste se prvič srečali z vf orodjem?

Z visokofrekvenčnim orodjem sem se prvič srečal na sejmu v Zagrebu. Povsem zasebno sem se zanimal za brusilne in vrtalne stroje. Preizkusil sem jih kar na kraju samem in hitro sem spoznal vse njihove kvalitete. Pritegnila me je njihova okretnost in hitrost. Bili so lahki in enostavni za rokovanje. Odločil sem se, da jih preizkusim tudi v proizvodnji. Garin je posredoval, da nam je firma Bosch posodila vrtalke za poizkuse. Orodje je prestalo vse preizkuse, njegova kvaliteta in uporabnost je bila nesporna. Kljub temu ni verjetno, da bi jih kdaj vključili v proizvodnjo, če nas ne bi pestila energetska kriza. Ta nas je navedla k iskanju cenejših virov energije, kot je stisnjen zrak oziroma k iskanju bolj gospodarnih orodij, kot so tista, katerih pogonsko sredstvo je stisnjen zrak.

A najprej je bilo dokazati predpostavko, da je stisnjen zrak res najdražja energija. Pri tem si nismo smeli dovoliti nobenih napak, nenatančnosti ali napačnih sklepanj. Ni šlo namreč le za prelom z več kot stoletno tradicijo, prehod na drugo vrsto orodja bi ogrozil tudi mnoge posamične interese v ladjedelnici, interese dobaviteljev in navade neposrednih proizvajalcev. Zato smo izvedli več predhodnih analiz. Spoznanja, ki so jih prinesle te analize pa so bila naslednja:

— letno trošimo 8 milijonov kWh samo za pogon kompresorjev, to pa je 25 do 30 odst. vse energije, ki jo porabimo;

— izguba energije zaradi prostega hoda kompresorja narašča od 1. do 3. izmene, in sicer po naslednji odstotni stopnji:

v prvi izmeni je izguba 38-odstotna;

v drugi 54-odstotna;

v tretji 73-odstotna.

Vzrok je v tem, ker v tretji izmeni dela najmanj delavcev, kompresor pa mora delati kadar ga uporablja 100 delavcev, ali pa samo dva. Potrošnja energije se ne zmanjšuje sorazmerno z zmanjšanjem proizvodnje.

Drugo pomembno področje, ki smo ga analizirali pa je bila kvaliteta pnevmatskega orodja. Te raziskave smo opravili pred letom 1981, spoznanja pa so bila naslednja: pnevmatsko orodje se izredno hitro kviri in potrebuje izredno dober in organiziran servis, iztrošenega orodja pa ni nikdar več mogoče regenerirati v tej smeri, da

Pogum in vztrajnost

TEHNOLOŠKI PODVIG V 3. MAJU

V prejšnji številki ste lahko prebrali o uspešnih prizadevanjih delavcev Avtotehne, da bi s prodajo visokofrekvenčnega Boshovega orodja, ki ga Avtotehna zastopa v Jugoslaviji prodrli na povsem novo, za visoko frekvenco do nedavnega zaprto področje. Po osmih letih intenzivnega obdelovanja se je za nakup visokofrekvenčnih brusilk in vrtalk odločila ladjedelnica 3. maj. Odločitev je bila revolucionarna, saj vse ladjedelnice na svetu že več kot 100 let uporabljajo pnevmatsko orodje in doslej niso pokazale nobenega namena, da bi prešli na novo tehnologijo, ki jo pogojuje visoka frekvenca. Brez naprednega razvojnega inženirja Antona Šestana, ki ga je ves čas podpiral vodja razvoja inženir Škarpa, pa bi tudi v 3. maju še naprej uporabljali izključno pnevmatsko orodje. Njun boj za uveljavitev visokofrekvenčnih orodij pa je bil izredno trd. Hujše kot tehnološke ovire so bile navade delavcev, interesi dobaviteljev in ogroženi položaji posameznikov. Inženir Šestan jih je premagal s tehtnimi, v praksi večkrat potrjenimi argumenti in z avtoriteto in pogumom znanstvenika, ki se zaveda pomena svojih spoznanj.

bi imelo zopet prvotne lastnosti.

V luči navedenih spoznanj je postalo vf orodje še privlačnejše. Zato smo se odločili odpreti poizkusni obrat, kjer naj bi z natančnimi merjenji spoznali lastnosti visokofrekvenčnih orodij, njihovo uporabnost

v ladjedelništvu in tudi ugotovili, kako bi novo orodje sprejeli neposredni proizvajalci. Poizkusni obrat je začel z delom 1. februarja leta 1983 in dela še danes. Stalno dela 12 brusilk. Do danes se ni pokvarila še nobena. Noben stator ni pregorel, potrošnja energije pa je mnogo manjša kot prej. Pri-

merjalne analize so pokazale, da je učinek pnevmatskega orodja pri isti količini porabljene energije 3,1-krat manjši, če ne upoštevamo izgube energije zaradi praznega hoda generatorja pogonskega sredstva niti izgub na razvodni mreži, 4,46-krat manjši, če upoštevamo izgube na razvodnem omrežju in kar 7,8-krat manjši, če upoštevamo še izgube zaradi prostega hoda generatorja.

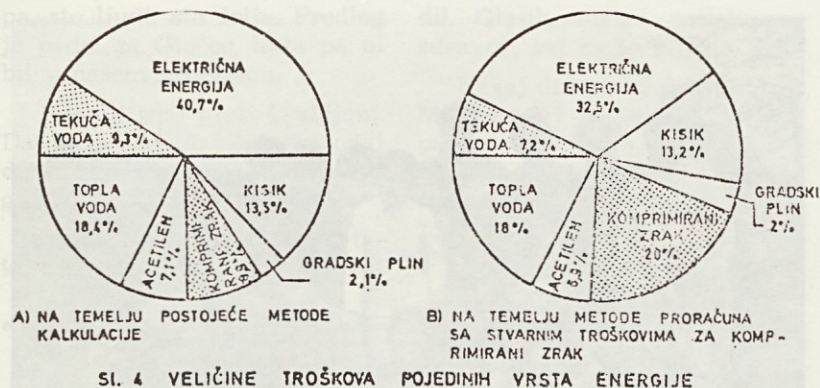
Ti podatki so bili dovolj prepričljivi, da smo se odločili vključiti visokofrekvenčno orodje v redno proizvodnjo. Pred tem pa smo morali narediti še en poizkus. V ladjedelništvu poteka namreč večina dela na prostem, v strupenem zimskem mrazu in v peklenski poletni vročini. Posebno poleti smo se bali, da se bo orodje pregrevalo. Preizkusili smo ga tako, da smo v najbolj vročem poletju osem ur delali s poizkusno brusilko, ki brez problemov dela še danes. Pozimi pa je prednost novega orodja še toliko večja, ker sploh ni občutljivo na mraz, medtem, ko se stisnjen zrak pri -5 stopinj Celzija kondenzira in tedaj ni mogoče delati. S tem so bili vsi pomisleki odpravljeni in visokofrekvenčno orodje že uporabljamo v redni proizvodnji in ga bomo razširili tudi na druge obrate, a zaenkrat le na kopnem, ne pa tudi za dela na samih ladjah. Tu je ovira tehnološki problem, ker je na ladjo nemogoče postaviti težke generatorje in ob vseh obstoječih razvodnih mrežah razvejati še eno za visoko frekvenco. Problem pa bo rešljiv v tistem hipu, ko bomo znali obstoječo frekvenco na ladji pri isti napetosti spremeniti v visoko frekvenco. Prav to pa je predmet naših trenutnih prizadevanj. S tem bi namreč prihranili 15 odst. energije, kar pri nas pomeni 4 milijone kWh letno, torej 4 do 5 starih milijard obratnih sredstev.

Kako pa so novo orodje sprejeli delavci?

V poizkusnem obdobju so bili delavci navdušeni nad novim orodjem, saj je rokovanje z njim lažje in delo poteka hitreje. Ko pa je bilo potrebno orodje uvesti v redno proizvodnjo, so se pojavili odpori pri poslovojdjih, ki so vplivali na delavce, naj to orodje zavrnejo. Sprememba tehnologije namreč potegne za seboj še druge spremembe, nekateri pomembni delavci postanejo manj pomembni, predvsem pa so prizadeti dobavitelji in tisti, ki so z njimi neposredno povezani. Zato smo ob tehničnih rešitvah morali najti tudi organizacijske, s katerimi smo premagali

Prva izredno pomembna raziskava je pokazala, da so do sedaj pri izračunavanju cen posameznih virov energije uporabljali napačno metodologijo,

po kateri je bil delež, ki ga predstavlja stisnjen zrak prikazan manjši kot je v resnici. Novi izračuni so pokazali, da je ta delež kar 20 %.

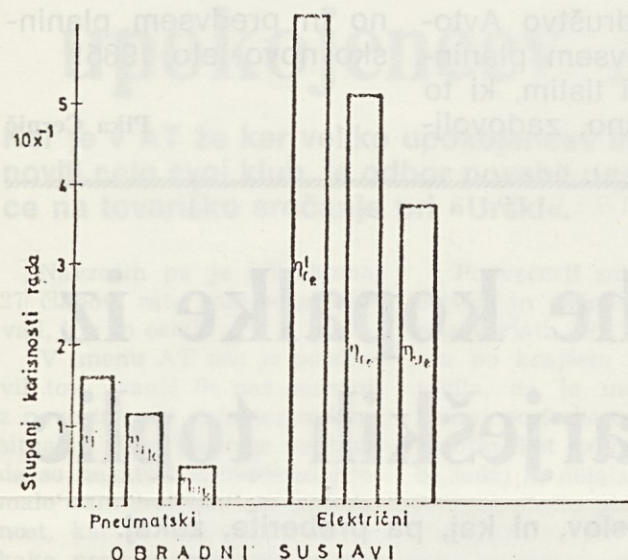

Diagram prikazuje rezultate primerjalne raziskave koristnega dela pnevmatskih in električnih brusilk pri enaki količini porabljene energije.

trčnih brusilk pri enaki količini porabljene energije.

odpore posameznikov. Uporabili smo pravilnik o nagrajevanju za inovacije pri brusilcih. Kdor je delal z novo tehnologijo, je dobil simbolično denarno nagrado, ki pa je bila za delavce vendar dovolj spodbudna, da so reakcionarni posamezniki izgubili svoj vpliv nad

njimi. Po šestih mesecih poizkusnega dela so se delavci tako navadili na novo orodje, da ga ne dajo več iz rok.

Kakšne so možnosti, da visokofrekvenčno orodje prodre tudi v druge ladjedelnice?

Da je Avtotehna prodrla z novo tehnologijo v 3. maj se

moramo zahvaliti več srečnim okoliščinam. Na naši strani temu, da sem imel v svojih prizadevanjih po uveljavitvi naprednejše tehnologije ves čas neomajno in čvrsto podporo svojega predpostavljene inženirja Škarpe. Brez njega ne bi nikdar premagal notranjih odporov. Pri Avtotehni pa sta se izkazala vodja BE orodja Garin, ki je večje uporabljal servis v Ljubljani in tako skrbel, da ni prišlo do tehničnih zastojev, na Reki pa komercialist Radulovič, ki je skrbel, da je na relaciji potrošnik 3. maj — uvoznik Brodomaterial vse teko in še teče gladko.

Preden smo se odločili za uvedbo nove tehnologije, smo se seveda posvetovali z delovnimi organizacijami, ki so takšno tehnologijo že imeli. To so bili Ikarus v Beogradu, Crvena zastava v Kragujevcu, Goša v Smederevski Palanki, Litostroj in Avtomontaža v Ljubljani in Metalna v Mariboru. Njihove izkušnje so pokazale, da tam kjer imajo dober servis, urejeno nabavo rezervnih delov, novih orodij in popravila, se ta sistem odprži. Tako je v Sloveniji. Tam, kjer pa tega ni, sistem zavržejo. Tako je v Srbiji Univerzalu uspelo prav zaradi slabega servisa prepričati delovne organizacije, ki so že prešle na visoko frekvenco, da so jo zavrgli in ponovno uvedli pnevmatsko orodje. Kjer pa so že enkrat imeli slabe izkušnje, tja se bo z visoko frekvenco težko vrniti. Zato tam, kjer ne morete zagotoviti dobrega servisa, raje ne poskušajte prodreti, ker bodo vsako vašo najmanjšo napako s pridom izkoristili zastopniki proizvajalcev pnevmatskih orodij. Tudi na Reki še nismo povsem zadovoljni. Želimo si majhno konsignacijsko skladišče za hitre intervencije, razne nujne potrebne malenkosti pa bi morale biti na voljo tudi za dinarje.

Kakšne pa so po vašem mnenju možnosti, da prodre visokofrekvenčno orodje v ladjedelnstvo v svetu?

Našemu zgledu bo brez dvoma sledil ves vzhod. Prihranku, ki ga prinaša nova tehnologija, se preprosto ni mogoče upreti. Na zahodu pa zaradi delovne discipline in štednje energije, ki jo je treba plačati pa ta razlika ne bo tako velika, zato ni verjetno, da bo tam mogoč prodor visokofrekvenčnih orodij. Menjava tehnologije potegne za seboj namreč še mnoge druge stvari. Tam bi bile morda težave večje od koristi.

Jurij Černič

**S SEJE
IZVRŠILNEGA ODBORA
POSLOVNE SKUPNOSTI
TAM**

**Skupno
delovanje
mora biti tržno
usmerjeno**

V četrtek, 24. oktobra, so se v Mariboru sestali člani izvršilnega odbora Poslovne skupnosti TAM in razpravljali o poteku izvajanja nalog, zastavljenih v začasnem planu delovanja PS TAM. V razpravi o analizi razvoja za obdobje 1981 do 1985 in oceni razvojnih možnosti do 1990, ki sta jo obrazložila Zdravko Praznik, predsednik PS TAM in Vitja Rode, predsednik izvršilnega odbora PS TAM so delegati sprejeli stališča, da morajo biti smernice za izdelavo osnov skupnega srednjeročnega in dolgoročnega plana Poslovne skupnosti TAM utemeljene z rezultati analize in ocene, in da morajo težiti predvsem k skupnemu, tržno usmerjenemu delovanju. Pri tem je treba poudariti zlasti pomen skupnega nastopa na zunanjih tržiščih in skupnega urejanja odnosov s tujino. Poleg tega mora zasnova osnov srednjeročnega in dolgoročnega plana PS TAM temeljiti na področjih, na katerih lahko upravičeno pričakujemo največje učinke. Takšna področja so predvsem znanje in skupen razvoj, ki bo na tem znanju slonel.

Pripravljen gradivo so delegati IO PS TAM ocenili kot stvarno podlago za pravilno načrtovanje skupnega razvoja in delovanja.

Podprli so tudi predlog DO Avtotrgovina, da ponovno predloži SISEOT na zvezni ravni predlog za registracijo posebne skupnosti — reprodukcijske celote PS TAM, ki bi jo tokrat predstavljalo le nekaj OZD, članic te poslovne skupnosti. urejajo svoje zunanjetrgovinsko poslovanje prek DO Avtotrgovina, in so torej v svoji celotni zunanjetrgovinski dejavnosti vključene v delo Poslovne skupnosti TAM.

Na koncu seje so delegati IO PS TAM razpravljali tudi o urejanju nekaterih vprašanj informiranja delavcev članic PS TAM in podprli zahtevek delovne organizacije Autodubrava, Zagreb, TOZD Karosevrija, da jo po dogovorjenem postopku sprejmejo kot 31. člana Poslovne skupnosti TAM.

Branko Gerlič

Kaj smo Avtotehnini planinci uspeli narediti letos

Plan izletov smo objavili v eni izmed letošnjih števil Glasila in ga žal nismo izpeljali v celoti. Glavni vzrok je bilo seveda vreme, saj je sneg obležal v visokogorju pozno na pomlad oziroma v zgodnje poletje. Malo so nam zagodli tudi letni dopusti, čeprav ravno zato nismo planirali za sredino julija in ves avgust nobenega izleta. Zaključek naj bi pripravili v naši Snežinki in smo ga morali iz znanih vzrokov organizirati drugje.

Kljub vsemu naštetemu smo vendarle uspeli izvesti tri nizkogorske izlete in še zaključnega. Bili smo na Slivnici nad Cerknico in to marca, ko jo preletavajo čarovnice, a menda samo ponoči. Tako smo Slivnico raje zavzeli podnevi, saj dodatnih čarovnic res nismo potrebovali. Takrat je bilo še kar dosti snega in zelo smo obžalovali, ker nismo imeli s seboj »dile«.

Aprila smo šli na Lubnik nad Škofjo Loko. Vreme smo naročili vnaprej, torej je bilo lepo. Enako je bilo tudi z izletom na Golico, kjer je nebesni vremenar upošteval naše naročilo za vreme brez dežja. Bilo je krasno in skoraj bi se bili izgubili v množici narcis. Glede vremena pa je bilo žal drugače julija, ko je odpadel Triglav zaradi preobilice snega. Za Triglav se tudi v septembru nismo odločili, ker gre takrat na našega očaka preveč »šodrovcev« in bi nas lahko pogazili.

Zaključek smo pripravili oktobra na Zaplani. Bil je zanimiv, zelo deževen dan, ko smo iz Stare Vrhniko v velikem naliivu v pičlih treh urah zavzeli gostilno Mesec na Zaplani. Kljub mokrim oblačilom ni nihče zbolel, saj nas je prijazen gostilničar obilno zalagal z grozdem, namočenim v domačem žganju in dobro domačo hrano. Ob veselih zvokih iz igralnega avtomata in razpoloženju na višku smo vztrajali do poznih večernih ur.

Naših izletov se je v povprečju udeležilo približno petnajst oseb na vsak izlet, razen na Zaplani, ko nas je bilo skoraj dvakrat več. Stroške prevoza smo vedno plačevali iz lastnega žepa, enako tudi pijačo. Kakšno je bilo sicer vzdušje na naših izletih, si lahko ogledate na fotografijah. Upam, da sta vsaj sliki, če že ne tale prispevek zadosten vzrok, da bo v bodoče v Avtotehni še več planincev.

Planinsko društvo Avtotehna želi vsem planincem in tudi tistim, ki to niso, uspešno, zadovolj-

no in predvsem planinsko novo leto 1985!

Pika Černič

Suhe kopalke iz Šmarjeških toplic

Zanimiv naslov, ni kaj, pa preberite, zakaj.

Na IO OOS v TOZD Vozila in servis smo se dogovorili, da organiziramo izlet na Dolenjsko. Pretežno večino časa naj bi preživeli in se rekreirali v Šmarjeških toplicah.

Najprej smo pregledali programe turističnih agencij, potem pa TTG poprosili, da nam organizira izlet po naši zamisli.

Dogovorjeno je bilo — izlet je 17. 10. z odhodom ob 7. uri na Celovski 228. Smer dolina Krke, ogled kartuzije Pleterje, kosilo v Škocjanu, plavanje, kegljanje in druge vrste rekreacije v Šmarjeških toplicah.

Pa smo se res zbrali na ta dan. Bilo nas je 38, žal pa se vsi prijavljeni niso udeležili.

V prodaji osebnih vozil smo pripravili majhno presenečenje, ki se mu je reklo 90 sendvičev. Mislim, da ideja sploh ni bila tako slaba, saj marsikdo ni zajtrkoval. Nekaj jih je ostalo za zvečer, ko so nam še prav posebno teknilo.

Prvi postanek je bil v Jurčičevem rojstnem kraju. Nato smo imeli prisilni postanek v Novem mestu. Naš šofer Jože je ugotovil, da je nekaj narobe z zavoro. Ob 11. uri smo prišli v Pleterje. Vsi smo si ogledali staro gotško cerkev, v kateri je bil predvajan 30-minutni multivizijski program. To je projekcija na tri platna istočasno s tem, da vsako platno

prikazuje svojo sliko. Enkratno. Predstavili so nam vse slovenske kartuzije, od katerih pa je ostala le še ta v Pleterjih, ki je bila predstavljena najbolje. Tak način ogleda je organiziran sedaj zato, ker so moški, ki so edini smeli v samostan, naredili preveč škode.

Tu je bila tudi prodajalna s spominki in seveda pletersko žlahtno kapljico, ki se je le malokdo brani.

V gostilni Martinčič v Škocjanu smo imeli kosilo. V sobi je bila glasbena skrinja, ki smo jo kaj kmalu aktivirali in se zavrteli. Malo smo pač morali dati predaha našemu harmonikarju tovarišu Petriču, ki je skoraj vso pot neutrudno vlekel meh. Razpoloženja ni mogoče opisati. Žal smo morali zaradi prihoda nove skupine to prijetno gostišče prekmalu zapustiti. Po programu smo se peljali v Šmarješke toplice, kjer pa je prišlo do pregovarjanja. Le nekaj je bilo še vedno zainteresiranih za kopanje. Sicer

pa, sto ljudi, sto želja. Predlog je padel za Otočec, le-ta pa ni bil v našem programu.

Krenili smo proti Ljubljani. Da pa le ne bi bili prezgodaj doma, smo zarajali še v eni od gostiln na Škofljici.

Vodič Bojan je rekel, da tako razigrane skupine še ni vo-

dil. Glasilu nismo poslali pozdravov, saj za to ni bilo časa.

Nekaj dni po izletu vprašam Marjana, ki je pobiral participacijo: »KAKO?« »Krasno, čez 15 minut pridem k vam. Pobiram denar za prihodnji izlet, tokrat 1.000 din.«

Slavi Gale

Tovariško srečanje članov aktiva upokojencev AT

Ker je v AT že kar veliko upokojencev in smo ustanovili celo svoj klub, je odbor povabil nas upokojence na tovariško srečanje pri »Urški«.

Navzočih pa je bilo komaj 27 članov, zato smo se spraševali, kje so ostali.

V imenu AT nas je pozdravil tov. Ivanič in nas seznanil z novostmi pri delu ter sedanji situaciji. Tov. Čajič je naglasil, da so nekateri upokojenci premalo zainteresirani za družabnost, kar je negativno. Pa še kako prav je imel, saj smo v glavnem vsi ostali sami in se krog znancev in prijateljev vedno bolj zožuje.

Nekaj upokojencev, ki imajo najnižje pokojnine, je dobilo enkratno pomoč, katero so z veseljem sprejeli.

Tov. Ivanič nas je še seznanil z možnostjo letovanja v pred in posezoni v prikolicah, sedaj ponovno tudi v Rabcu, seveda če bo AT zopet sklenila pogodbo z lastnikom tiste hiše in v zimskem času v Bohinju ali Kranjski gori. Bili smo prijetno presenečeni, samo vprašanje ostaja, kakšne so cene za upokojence.

Tov. Kolovič je pohvalil trud odbornikov za ustanovitev tega aktiva, predvsem predsednika tov. Čajiča. No in glej — bivše bližnje sodelavke so mu v znak priznanja izročile neko darilo.

Temu je sledila večerja in dobili smo bržolo po lovsko in druge okusno pripravljene jedi. A kaj, ko je ta srnjak bil star — goden za odstrel in temu primerno trd, morda pa so nam postregli s kako zelo staro kravo. S topimi noži smo bolj žagali kot rezali meso, a ker smo bili vztrajni, smo počasi vse zrezali in tudi pojedli. Zraven smo se zafrkavali in pili vino, saj na to prigodo smo hitro pozabili.

Po večerji smo kar nekako oživel in začeli smo se malo pogovarjati. S tov. Kapusom sva po krajšem izračunu ugotovila, da je moja pokojnina komaj po 9 mesecih upokojitve manjša kot polovico plače, če bi sedaj še delala na istem delovnem mestu pri Bosch — poslovalnica za prvo vgradnjo. O tem bi morali malo razmisliti tudi tisti pri živem delu, saj njih čaka ista usoda, ali pa bo do drugega leta še slabše, saj potem bo moja pokojnina samo še ca. 30 odst. plače na delovnem mestu.

Pred nekako dvema letoma sem v našem glasilu brala, da naj bi upokojenci bili deležni pri podjetju še minulega dela, a sedaj je vse zaspalo. Torej še tisti, ki delajo, zaslužijo samo toliko, da se preživijo od meseca do meseca, kaj pa upokojenec s samo polovičnim dohodkom. Pri tem imamo vsaj mlajši upokojenci že žive starše, ki jim moramo mesečno pomagati, da lahko preživijo.

Vse pa kaže, da bo situacija še slabša in ne boljša.

Ob pijači smo malo pozabili na naše težave in skrbi ter malo poklepetali.

Že po večerji je prišel še tov. Švigelj in takoj sem ga vprašala, če še hodi po moško. Vse je treba vzeti za šalo in nič ga ni moglo spraviti v slabo voljo.

Tov. Ivanič nam je vsem zaželel še srečno novo leto in vsak je dobil še lep koledar. Ko sem si ga natančno ogledala, sem videla nekaj prelepih pokrajinskih slik, ki jih bom dala v okvir. To bo pač še en spomin na dolgoletno delo pri AT.

Vsi smo sklenili, da se bomo ponovno srečali, saj imamo vsak prvi ponedeljek v mesecu neobvezno srečanje pri Slamiču ob 17. uri.

Nekdanji sodelavci, nekateri med njimi dobri medseboj-

ni prijatelji, so si imeli veliko povedati in čas je hitro minil.

No, upajmo, da bomo res imeli še kakšna taka srečanja, ali kak skupen izlet v naravo.

Vsem vse dobro
Milka Pavšelj

Obvestilo tistim, ki se bodo upokojili po letu 1990:

Na osnovi republiškega zakona morajo vse delovne organizacije od 1. 1. 1984 dalje Socialnemu zavarovanju mesečno nakazovati določen odstotek od doseženega dohodka za **revalorizacijo** pokojninske osnove. Ta sredstva se zbirajo na posebnem fondu. Sedanji upokojenci imajo osnovo za izračun pokojnine samo ca. 65—70 % povprečnega osebnega dohodka, ker se revalorizacija ne priznava v celoti. Bodoči upokojenci pa bodo na osnovi gornjih prispevkov imeli višjo osnovo — ca. 80 do 82 % od povprečnega osebnega dohodka.

Torej imejmo upanje, da bomo lahko živeli dostojno življenje.

M. P.

Zahvala in čestitka športnega društva Krim

V letošnjem letu so na področju RUDNIKA, v občini Ljubljana Vič-Rudnik, ustanovili novo športno društvo KRIM, ki zajema razne športne panoge in aktivnosti.

Prostore za vadbo so športniki pridobili v športni hali, ki je bila zgrajena iz samopriskevka občanov in predstavlja enega najlepših športnih objektov v mestu Ljubljana. S to pridobitvijo se je končno uresničila želja mnogoštevilčne mladine iz okoliške srenje, da ima možnost ukvarjati se s športno aktivnostjo. Skoraj vsi pogoji so podani, razen prepotrebne denarja za športno opremo. Te amaterski šport. Da bi lahko to anaterski šport. Da bi lahko to uresničili, so se športniki odločili in zaprosili za pomoč Avtotehno, temeljno organizacijo Notranjo trgovino in druge OZD. Delavski svet TOZD NT jim je odobril določen znesek

in s tem omogočil, da so nabavili dve garnituri dresov in trenerk za nogometno in roketno sekcijo. Kot povračilo za uslugo nastopajo v dresih z napisom Avtotehne, kar predstavlja primerno propagandno akcijo za delovno organizacijo.

Ob dnevu republike se športniki ŠD KRIM delavcem TOZD Notranja trgovina za njihovo nesebično pomoč pri srčno zahvaljujejo in želijo vsem delavcem delovne organizacije Avtotehna še dosti uspehov pri delu in krepitvi nadaljnega socialističnega samoupravljanja.

S ŠPORTNIM ZDRAVO!
SD KRIM

Izdaja DO Avtotehna Ljubljana, n. sol. o., Ljubljana, Titova c. 36. Ureja uredniški odbor: Drago Balazič (odg. ur.), Jana Černič, Jurij Černič (gl. in teh. ur.) Katja Krmelj, Brane Masten, Zvone Ogrinec, Franci Petkovšek, Vojko Spačal. Naslov uredništva: Titova 36, telefon 317-044. Tisk: Tiskarna Ljubljana v nakladi devetsto izvodov. — Časopis prejemajo člani kolektiva, štipendisti in upokojeneci brezplačno. — Oproščeno prometnega davka po sklepu 421-1/72.

Včasih imamo denar, včasih ideje. Svet je kar se tega tiče še kar pravično urejen. Manj kot imamo denarja, več imamo idej. Nerodno je, kadar zmanjka obojega.

Pred kakimi tremi, štirimi, petimi leti, nismo imeli denarja. Komaj za plače, kaj šele za dedka Mraza. Pa smo se domislili, povabili poceni igralske skupinice, enkrat kar maturantke, bodoče učiteljice, ki so nam pripravile pristrčne in domiselne predstave kar v naši sejni dvorani. In igrale so z zanosom in ljubeznijo in se še po končani igrici igrale z otroki, da smo jih morali na koncu kar spoditi. Namesto darile smo otrokom razdelili kar nekaj sladkarij in pomaranč, a to ni zmotilo enkratnega vzdušja. In otroci niso bili samo gledalci, bili so tudi razstavljajoči umetniki, njihove slike in pesmice so krasile sejno dvorano in hodnike. To pa ni bil edini okras, kajti od besed k dejanjem so prišli tudi naši mladinci, ki so poskrbeli, da je bila dvorana taka, kot ob prihodu dedka Mraza mora biti.

Potem je prišlo nekaj suhih let. Poleg denarja je zmanjkalo tudi idej. Otrokom smo ponujali cenena darilca in zanič ali pa neprimerne predstave, jih na hitro signalni v tuje dvorane in na hitro odgnali, kajti, za njimi so že čakali drugi iz drugih podjetij. In otrokom takle dedek Mraz ni bil nič kaj po volji in so mu tudi nehali pošiljati svoje umetniže. Ti dve, ki ju objavljamo sta sicer res lepi, a sta tudi praktično edini.

Letos pa se je ponovno obrnilo. Predstava se sicer res ni mogla primerjati s tistimi, ki smo jih včasih sami pripravljali, vendar je bila taka, da so v njej sodelovali tudi gledalci in tudi mladi dedek Mraz se je na vso moč trudil. Darilca pa niso bila samo bogata, ampak tudi tako izbrana, da so se jih razveselili tako otroci kot njihovi starši. Če bomo pa drugo leto ponovno organizirali prireditev kar pri nas, bo sploh vse spet krasno.

DEDEK MRAZ

Konfekcijska predstava in lepa darila

TOZD VOZILA IN SERVIS

Prišli:
8. 10. 1984 Miran HRIBAR
16. 10. 1984 Franc PROSENC

Odšli:
17. 11. 1984 Franc PROSENC
— sporazumno

TOZD NOTRANJA TRGOVINA

Prišli:
1. 10. 1984 Boris RADISAVLJEVIČ
5. 11. 1984 Zlatko DEDIČ
6. 11. 1984 Ilija KUŠLAKOVIČ
19. 11. 1984 Tomaž MAHNE

Odšli:
2. 11. 1984 Stane GNIDOVEC
— odhod v JLA

TOZD ZASTOPSTVA

Prišli:
1. 10. 1984 Robert TRDINA
1. 10. 1984 Andrej IVANC
5. 10. 1984 Dragoljub PAVLOVIČ

Odšli:
31. 10. 1984 Marija TRBIČ
— sporazumno
2. 11. 1984 Robert TRDINA
— JLA
30. 11. 1984 Mario VESELKO
— sporazumno

DSSS

Prišli:
1. 10. 1984 Ružica GRGIČ
18. 11. 1984 Ramiza HAŠIMOVIČ
21. 11. 1984 Milica RUDOLF